

«Δεῦτε καὶ ἡμεῖς Χριστῷ συναντηθῶμεν»

[Ορθοδοξία / Θεολογία](#)

[Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος](#)

«Δεῦτε, οὖν, καὶ ἡμεῖς Χριστῷ συναντηθῶμεν...», μας προτρέπει ὁ θείος ὑμνογράφος σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ τροπάρια τῆς μεγάλης εορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Καὶ ὄχι μόνον «συναντηθῶμεν», ἀλλὰ καὶ «δεξώμεθα αὐτόν, οὐ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἐώρακεν.»

Υπάρχει, ἀραγε, ωραιότερη προτροπὴ ἀπὸ αὐτὴν, ἀγαπητοί μου; Ὄχι μόνον νὰ συναντηθούμε με τὸν Κύριο, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν δεχθούμε μέσα μας, νὰ δεχθούμε δηλαδὴ «τὸ σωτήριον», τὴν σωτηρία μας, ποὺ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Νὰ δεχθούμε Αὐτόν ποὺ εἶδε με τὰ μάτια τοῦ καὶ δέχθηκε στὶς ἀγκάλες τοῦ ὁ θεοδόχος Συμεὼν, γιὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ καὶ νὰ εὐλογηθῆ ἀπὸ Εκείνον, «ὡς ἔπρεπε», σύμφωνα με τὸ υπέροχο Κοντάκιο.

Ἔχομε ἀναφερθῆ σὲ ἄλλο μας ἀρθρο στὶς προϋποθέσεις τῆς εὐλογημένης αὐτῆς συναντήσεως με τὸν Κύριο, γιὰ τὴν προεργασία ποὺ χρειάζεται νὰ κάνῃ κάθε ἄνθρωπος, πόσω μάλλον οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, με τὴν προσευχὴ, τὴν νηστεία καὶ τὴν συνεχῆ ἀσκήση καὶ μάλιστα στὴν υπομονὴ καὶ στὴν ἐπιμονή, ὥστε νὰ

επωφεληθούμε από την σωτήρια αυτήν συνάντηση με τον αγαπημένο μας Κύριο.

Στο παρόν, θα εστιάσωμε κυρίως στο ποιος η ποιός είναι οι ευεργετούμενοι από την αποδοχή του σωτηρίου μηνύματος και ποιες είναι οι συνέπειες αυτής της αποδοχής.

Εάν διαβάσωμε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας και ρίξωμε μια κάπως προσεκτικώτερη ματιά στην εικόνα της Υπαπαντής, θα δούμε ότι ο Χριστός οδηγείται στον οίκο του Θεού από την οικογένειά του, την μητέρα Του, την Παρθένο Μαρία, και τον προστάτη της, τον Ιωσήφ. Εκείνοι, πιστοί στον «νόμο του Μωϋσέως» και στον «νόμο του Κυρίου», επιτελούν όλα τα σχετικά με τον σαραντισμό του βρέφους και την απόδοση των ωρισμένων προσφορών (Λουκ., β' 22-24).

Ο Συμεών, από την πλευρά του, που συμβολίζει τον «παλαιό νόμο», υποδέχεται στην αγκαλιά του τον «νέον νόμο», τον Χριστό, ευλογεί Εκείνον και τους γονείς Του και ευλογείται με την σειρά του από τον Χριστό, όπως αναφέρει και το Κοντάκιο («και χείρας του Συμεών ευλογήσας, ως έπρεπε»). Επομένως, υπάρχει μια ευλογημένη συνέχεια και διαδοχή, τα ευεργετικά αποτελέσματα της οποίας εμφανίζονται σε όλους.

Έτσι, οι γονείς του Κυρίου θαυμάζουν «επί τοις λαλουμένοις περί αυτού», για την προφητεία δηλαδή του Συμεών περί του Κυρίου, ότι θα είναι «φως εις αποκάλυψιν λαών και δόξα λαού του Ισραήλ», η Παναγία ειδικά προβληματίζεται σίγουρα για την προφητεία περί αυτής ότι «ρομφαία διελεύσεται» την καρδιά της, το δε

παιδίον Ιησούς, αφού τελέστηκαν «άπαντα κατά τον νόμον Κυρίου», και επέστρεψαν στην Ναζαρέτ, «ηύξανε και εκραταιούτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ην επ' αυτό.» (Λουκ., β' 30-40).

Όσο για τους γηραιούς προφήτες Συμεών και Άννα, που προσέμεναν με λαχτάρα τον Κύριο, ανταμείβονται από τον ίδιο, με το να τον αντικρύζουν με τα μάτια των μόνοι εκείνοι απ' όλους όσοι τον προεφήτευσαν – με εξαίρεση τον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Η προφήτις, μάλιστα, Άννα, ως άλλος Πρόδρομος, κήρυξε τον Χριστό «πάσι τοις προσδεχομένοις λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ.» (Λουκ., β' 38).

Συνεπώς, από την ευλογημένη αυτήν συνάντηση είναι όλοι ευνοημένοι. Η παλαιά γενιά που παραδίδει τα σκήπτρα στην νέα, έχοντας εκπληρώσει τον σκοπό της να δη τον Κύριο, οι πιστοί γονείς που ωδήγησαν τα βήματα του παιδιού των στον οίκο του Θεού και έφυγαν ευλογημένοι από αυτόν, ακόμη και το ίδιο το παιδίον Ιησούς, που ύστερα από την ευλογία που έλαβε αυξήθηκε και κραταιώθηκε με την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ποιο είναι, λοιπόν, το μήνυμα της Υπαπαντής; Να οδηγούμε και εμείς τα παιδιά μας στον οίκο του Θεού, στην Εκκλησία, εάν θέλουμε να αυξάνονται και να προοδεύουν όχι μόνον σωματικά αλλά και πνευματικά. Μόνον μέσα στην Εκκλησία μπορούν να αντικρύσουν οι οφθαλμοί μας το «σωτήριο», να δούν το φως το αληθινό.

Να, γιατί η Υπαπαντή είναι η κατ' εξοχήν εορτή σύνολης της οικογενείας, όχι μόνον της μητέρας, διότι όλη η οικογένεια χρειάζεται να εισέλθη στον οίκο του Θεού, για να ευλογηθούν όλα της τα μέλη και μάλιστα οι νεώτεροι βλαστοί, τα τέκνα, ώστε να λάβουν Πνεύμα Άγιο και να βαδίζουν και εκείνα, με την σειρά των, σύμφωνα με το παράδειγμα του Χριστού και των γονέων των.

Στις ημέρες μας, μάλιστα, που η οικογένεια βρίσκεται στο στόχαστρο με τα κάθε λογής σε βάρος της νομοθετήματα, χρειάζεται και πάλι τα μέλη της να ενδυναμώσουν την σχέση των με τον Θεό, κατά το πρότυπο της οικογενείας του Χριστού, ώστε τροφοδοτούμενοι πνευματικά από τα μόνα σωτήρια νάματα της ορθοδόξου πίστεως, ζωής και πολιτείας, να αντισταθούν σταθερά και να αντέξουν σε όλες τις προκλήσεις και συγχύσεις των καιρών.

Στην περίπτωση αυτήν, εάν δεν προτάξουν τα στήθη των οι μεγαλύτεροι, γονείς, διδάσκαλοι και άλλοι πατέρες, είναι αδύνατον να στηριχθούν οι νεώτεροι. Εάν δεν ευλογηθή η οικογένεια από τον Χριστό, τότε πως θα στηριχθή; Χωρίς πρότυπα και αξίες, γρήγορα θα διαλυθή.

Ας μην παρασυρώμαστε, αγαπητοί μου, από τις δήθεν προοδευτικές φωνές που

όμως υβρίζουν την οικογένεια και απεργάζονται ύπουλα την διάλυσή της. Εμείς ας ακολουθούμε πιστά το παράδειγμα του Χριστού που ευλόγησε τον γάμο και τα παιδιά, παραδίδοντας και σε μας ιερή παρακαταθήκη, να προστατεύσουμε τον γάμο και την οικογένεια.

Ας μην αφήσουμε τους κάθε λογής απαιδευτούς και αχρή(ι)στους να μας νοθετήσουν περί του ορθού και μη, αλλά να εμπιστευώμαστε την διαχρονική παράδοση της Εκκλησίας και των Πατέρων μας, που μας καθοδηγούν πάντοτε εν Πνεύματι Αγίω. Με τον δικό μας αγώνα και την διαρκή μας προσευχή και μετάνοια, στο τέλος ούτε ο Θεός της αγάπης και της δικαιοσύνης δεν θα αφήση τους ανθρώπους του προς δόξα δική Του και για την δική μας σωτηρία.

Αρκεί και εμείς να σπεύσουμε να συναντήσουμε τον Κύριο και να αποδεχθούμε το σωτηριώδες μήνυμα της αγάπης Του: «Δεύτε ούν και ημείς συναντήσωμεν τω Κυρίω και δεξώμεθα το σωτήριον αυτού». Αμήν. Γένοιτο!

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN